

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Række uensartede Bevillinger. Ogsaa af Hensyn til Beværterstanden maa det kræves, at en Beværter- eller Gæstgiveradkomst, der jo i mangt og meget nærmer sig et almindeligt Næringsbrev, saa vidt muligt gives paa ensartet Maade over hele Landet. Det foreslaas dog at opretholde Muligheden for at give de saakaldte Sommer- eller Vinterbevillinger, altsaa Bevillinger, der kun gælder for en Del af Aaret. Ønskes en Bevilling i det enkelte Tilfælde begrænset, maa Sagen ligesom nu forelægges for Centralbevillingsmyndigheden, Overbevillingsnævnet.

I § 5 gives nærmere Regler angaaende Udfærdigelsen af Adkomstbreve og Gebyrerne herfor, der foreslaas en Del forhøjet. Bl. a. for at sikre, at Andragender om Fornyelse af Beværterbevillinger indgives i god Tid, foreslaas det endvidere, at Fornyelsen kun er gratis, naar Andragende indgives inden Udløbet af Bevillingens Gyldighedstid.

I § 6 gives nærmere Regler om Bestyretilladelser. Som en Nydannelse, der i Praksis kan faa nogen Betydning, henleder jeg Opmærksomheden paa Regelen, hvorefter Selskaber m. v. i Fremtiden altid skal antage en Bestyrer. I denne Forbindelse bør jeg maaske ogsaa nævne Bestemmelserne i § 3 og § 40, der tilsigter at aabne Adgang til, at der kan føres Kontrol med, at Bestyrelsen og Direktionen i Aktieselskaber ikke alene ved en Adkomsts Udfærdigelse, men ogsaa senere altid opfylder de Betingelser, der kræves for at være i Besiddelse af Beværter- eller Gæstgiveradkomst.

I § 8 ændres i nogen Grad de hidtil gældende Regler angaaende Beværteres og Gæstgiveres Tilladelse til at have flere faste Forretningssteder i een Kommune. Hovedregelen er dog stadig den, at en Beværter eller Gæstgiver kun maa have eet Forretningssted inden for Kommunen.

I § 9 indeholdes en Række Forskrifter om Beværtningslokalernes Indretning.

I § 10 findes Bestemmelserne angaaende Beværteres og Gæstgiveres Næringsomraade. Jeg skal angaaende disse Bestemmelser, der naturligvis er meget betydningsfulde, saavel for Erhvervet som for Borgerne, indskrænke mig til at henvise til Kommissionsbetænkningens udførlige Bemærkninger.

§ 11 opretholder i Princippet de gældende Regler om Forening af Beværter- og Gæstgivernæring med anden Virksomhed; dog er der aabnet Adgang til, at den specielle Konditornæring kan forenes med almindelig Beværternæring med Ret til Ud-

skænkning af stærke Drikke. I Forhold til Kommissionsudkastet er der i denne Paragraf foretaget en Ændring, der tilsigter at fremhæve, at Bestemmelserne i den paagældende Paragraf ogsaa kommer til Anvendelse, selv om en af de Virksomheder, der ønskes forenet, drives ved Bestyrer.

Saa vel efter den gældende Lov som efter Lovforslaget afviger Reglerne om Adgang til at vinde Beværter- og Gæstgiveradkomst i Købstæderne ret væsentligt fra Landreglerne. Saaledes er der som bekendt bl. a. Adgang til, at Befolkningen kan kræve Kommuneafstemning afholdt paa Landet, naar der er Spørgsmaal om Udfærdigelse af Beværter- eller Gæstgiverbevilling, medens dette ikke kan kræves i Købstæderne. Som Følge af, at der saaledes gælder forskellige Regler for Land og By, vil det kunne være af Interesse for købstadbebyggede Landdistrikter at indføre de saakaldte „Købstadregler“. Den tidligere Beværterlov indeholdt visse Bestemmelser herom. Disse har imidlertid givet Anledning til nogen Usikkerhed og forskellige Retssager. I Forslaget, der ligesom de øvrige Bestemmelser er tiltraadt af den samlede Kommission — om end fra enkelte Sider med et lille Hjertesuk —, klargøres og ændres de tidligere Regler paa forskellige Punkter; saaledes foreslaas det fastsat, at Købstadregler aldrig kan indføres i ganske smaa Landsbyer, idet det paagældende Omraade mindst skal have 1 200 Indbyggere. Ligeledes kræves det, at vedkommende Kommunalbestyrelse anbefaler Sagen, medens Afgørelsen af Spørgsmaalet i sidste Instans tilkommer Handelsministeriet.

I øvrigt findes de specielle Købstad- og Landregler henholdsvis i Kapitlerne II og III. For Købstædernes Vedkommende udfærdiges Beværterbevillinger af særlige Bevillingsnævn, og efter den nuværende Beværterlov gælder der den Regel, at der kun maa være een Bevilling for hver 450 Indbyggere. Antallet af Bevillinger i Købstæderne ligger gennemsnitlig saaledes, at der er een Bevilling pr. 556 Indbyggere. Tages Købstæderne under eet, har de altsaa færre Bevillinger, end de efter Loven maa have. Det har imidlertid vist sig, at det navnlig er i de store Købstæder, Bevillingerne rigeligt slaar til. De smaa Købstæder har noget vanskeligere ved at klare sig. I Lovforslaget foreslaas det, at de store Købstæder fremtidig kun maa have een Bevilling pr. 550 Indbyggere, medens den rugældende Regel foreslaas opretholdt for de smaa Købstæder, der har under 10 000 Indbyggere.